

Vlaams
Parlement

ingediend op **344** (2014-2015) – Nr. 6
22 juni 2015 (2014-2015)

Verslag

namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening,
Energie en Dierenwelzijn
uitgebracht door Lode Ceysens

over het ontwerp van decreet

houdende de wijziging van diverse bepalingen
van het Jachtdecreet van 24 juli 1991

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Tinne Rombouts.

Vaste leden:

de heren Piet De Bruyn, Andries Gryffroy, Bart Nevens, Axel Ronse, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele;
de heren Robrecht Bothuyne, Lode Ceyskens, de dames Tinne Rombouts, Valerie Taeldeman;
de dames Gwenny De Vroe, Lydia Peeters;
de heer Rob Beenders, mevrouw Ingrid Lieten;
de heer Hermes Sanctorum-Vandevorde.

Plaatsvervangers:

de heer Jelle Engelbosch, mevrouw Sofie Joosen, de heren Jos Lantmeeters, Jan Peumans, de dames Grete Remen, Sabine Vermeulen;
mevrouw Sonja Claes, de heren Jos De Meyer, Bart Dochy, mevrouw Katrien Partyka;
de heren Mathias De Clercq, Willem-Frederik Schiltz;
mevrouw Els Robeyns, de heer Bruno Tobback;
de heer Johan Danen.

Toegevoegde leden:

de heer Stefaan Sintobin.

Documenten in het dossier:

- 344** (2014-2015) – Nr. 1: Ontwerp van decreet
– Nr. 2 t.e.m. 4: Amendementen
– Nr. 5: Verslag van de hoorzitting

INHOUD

I.	Toelichting door de minister	4
II.	Bespreking.....	5
	1. Tussenkoms van Ingrid Lieten	5
	2. Tussenkoms van Hermes Sanctorum-Vandevoorde	6
	3. Tussenkoms van Lode Ceysens	6
	4. Tussenkoms van Lydia Peeters	7
	5. Tussenkoms van Piet De Bruyn.....	8
	6. Discussie	8
III.	Stemming.....	11
	1. Artikelsgewijze stemming.....	11
	2. Eindstemming	12
	Gebuurde afkortingn	13

De Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening, Energie en Dierenwelzijn besprak op 16 juni 2015 het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/1). Op 26 mei 2015 werd het ontwerp door de minister toegelicht en op 9 juni werd over dit ontwerp van decreet een hoorzitting gehouden (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/5).

I. Toelichting door de minister

Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, verwijst vooreerst naar de discussie in de commissie van 12 mei 2015 over de gevolgen van de nietigverklaring door de Raad van State van de regeling van de bijzondere jacht (*Hand.* VI.Parl. 2014-15, C234, pag. 15). Ze stelt dat het ontwerp van decreet dan ook tot doel heeft de juridische basis te verstevigen van een aantal bepalingen die zijn opgenomen in de besluiten over de jachtopening, de jachtadministratie, de jachtschade en de jachtvoorwaarden.

Artikel 2 van het ontwerp schrapt de vijfjaarlijkse verplichting om een jachtopeningsbesluit te nemen voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze. Vanaf nu kan de regering dit doen wanneer een wijziging nodig is. De minister gewaagt van een administratieve vereenvoudiging. Hetzelfde artikel zorgt ook voor een betere juridische basis van de bijzondere jacht, die zij omschrijft als de jacht om schade te voorkomen. De regering gaat daarbij ook in op het advies van de Raad van State.

Artikel 3 staat de bijzondere jacht ook 's nachts toe, onder bepaalde voorwaarden. Dat is bijvoorbeeld belangrijk om de everzwijnpopulatie onder controle te houden. Verder wordt het begrip "eendesoornten" vervangen door "waterwildsoorten", zodat ook vanaf één uur voor zonsopgang en tot één uur na zonsondergang op ganzen kan gejaagd worden in het kader van de bijzondere jacht.

Artikel 4 verleent een decretale basis aan de vereiste van het schriftelijk bewijs van het jachtrecht, dat werd ingevoerd door het Jachtadministratiebesluit.

Artikel 5 verleent een decretale basis aan de verplichtingen die men onafhankelijke jachtrechthouders oplegt. Zij worden administratief gelijkgeschakeld met jagers in de context van een wildbeheerseenheid.

Artikel 6 vervangt "terrein" door "jachtterrein" om misverstanden te vermijden.

Artikel 7 koppelt het recht van hoger bod door een wildbeheerseenheid bij de verpachting van jachtrechten op een openbaar domein aan de voorwaarde dat het binnen het werkingsgebied van de eenheid ligt of eraan grenst.

Artikel 8 legt een informatieplicht op aan de parketten om de arrondissementscommissarissen op de hoogte te brengen van veroordelingen wegens jachtmisdrijven, of wegens een misdrijf waarbij daden van geweld of weerspanningheid zijn gepleegd. Dat is van belang voor de aflevering van het jachtverlof.

Artikelen 9, 10 en 11 vervangen de vroegere artikelen 19, 20 en 21, die verouderd zijn en aanleiding tot verwarring gaven. Daarom wordt nu expliciet gesteld dat alle middelen die niet expliciet door de Vlaamse Regering zijn toegelaten om wild te vangen en te doden, verboden zijn.

Artikel 12 regelt de juridische basis voor de provinciale lokale overlegstructuren.

Artikel 13 stelt de afwijkingsmogelijkheden voorzien in artikel 33 van het Jachtdecreet af op deze voorzien in de Europese regelgeving, het Natuurdecreet en het Soortenbesluit. Zo wordt bijkomend bepaald dat “ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, vee, bossen, visserij of wateren, of aan andere goederen in eigendom of gebruik” afwijkingen van het decreet mogelijk zijn.

II. Bespreking

1. Tussenkomst van Ingrid Lieten

Ingrid Lieten legt uit waarom haar fractie amendementen heeft ingediend. Zoals altijd zijn er verschillende belangen in het spel, waarvoor gelobbyd wordt en die met passie verdedigd werden tijdens de hoorzitting. Het lid noemt sport en hobby, naast wildbeheer, natuur en veiligheid. Dat debat zal verder blijven gaan en daarom is het voorstel van de Minaraad goed om het debat voortaan wetenschappelijk voor te bereiden en te onderbouwen door het INBO de decretale opdracht te geven tot permanente gegevensverzameling ten dienste van de beleidsmakers bij hun beslissingen over de jacht. Volgens haar is het instituut voldoende gewapend om deze opvolging neutraal uit te voeren. In het betreffende amendement (amendement nr. 3, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/3) stelt haar fractie dan ook voor een duidelijk advies te vragen aan het INBO en de Minaraad bij de bepaling van de data van opening en sluiting van de jacht en dit voor elke categorie, soort, type en geslacht van wild en voor elke jachtwijze.

Het tweede amendement (amendement nr. 4, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/3) gaat over de vervanging van “eendesoorten” door het veel ruimere “waterwildsoorten”, die moet dienen om de jacht op bepaalde, evenwicht verstorende ganzen toe te staan. Als dat het doel is, waarom noemt men dan niet eenvoudig die soorten? Het amendement stelt daarom voor “eendesoorten” te vervangen door “eenden- en ganzensoorten” in de plaats van het veel bredere “waterwildsoorten”, waarin ook beschermde soorten en trekvogels zitten, die op grond van het ontwerp voortaan kunnen aangeschoten worden, ook na zonsondergang en voor zonsopgang. Hoe gemotiveerd zijn jagers om het onderscheid te maken tussen gans en kievit, als de wet de deur zo ver open zet en van hen geen inspanningen vraagt? Zij is overtuigd dat zij ook steun uit de meerderheid zal ontvangen, want N-VA engageert zich de laatste weken sterk voor dierenwelzijn.

Over haar derde punt heeft ze geen amendement ingediend. Tijdens de hoorzitting konden de jagers haar niet overtuigen met hun gezochte juridische argumenten tegen het schriftelijk bewijs. De vraag blijft dan ook waarom ze ertegen zijn, terwijl jagen toch raakt aan de rechten van eigenaars en recreanten en ook aan de veiligheid. Dat maakt informatie en transparantie belangrijk. Het lid concludeert dat op papier moet staan wie waar jaagt en met toestemming van wie, en vraagt de minister het gesprek daarover voort te zetten en stappen te zetten in de richting van een algehele verplichting van de schriftelijke bevestiging van het jachtrecht, al begrijpt ze dat niet alles in een keer kan.

Het derde amendement (amendement nr. 5, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/3) van haar fractie stelt voor de jachtplannen, die thans bewaard worden door de arrondissementscommissaris – niet de meest zichtbare functie in Vlaanderen – digitaal ter beschikking te stellen van de burgers op het internet, zodat ze kunnen geraadpleegd worden door bewoners en wandelaars.

2. Tussenkomst van Hermes Sanctorum-Vandevoorde

Hermes Sanctorum-Vandevoorde is tevreden dat de discussie fundamenteel gevoerd wordt, in weerwil van de beperking van het ontwerp tot een juridische aanpassing na een arrest van de Raad van State. Hij citeert uit de brief die Vogelbescherming Vlaanderen tijdens de hoorzitting uitdeelde: "Tijdens hun verplaatsingen komen wilde dieren elke 330m een weg tegen. Het is dan ook logisch dat wilde dieren hoe langer hoe meer het pad van de mens kruisen. Het opdrijven van de jachtdruk en het bestrijden van dieren zijn echter geen oplossing. Afschot van deze dieren veroorzaakt nog meer verstoring, in het bijzonder als het plaatsvindt tijdens het broedseizoen en de periode erna, als vele broedvogels hun kroost grootbrengen. Met een destructieve aanpak los je de problemen niet op. Preventie, tolerantie en leren samenleven zijn ook in dit verhaal de sleutelwoorden." Het lid treedt die analyse bij.

Een eerste amendement (amendement nr. 1, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/2) vraagt om elke vorm van jacht op een vogelsoort principieel te verbieden tijdens het broedseizoen of tijdens de periode van de trek naar nestplaatsen, waarmee artikel 7 van de Vogelrichtlijn wordt toegepast. De uitzonderingen, waarvoor artikel 9 van de richtlijn inderdaad ruimte laat, worden in het voorliggende ontwerp zeer ruim ingevuld. Het lid pleit dus voor het omgekeerde.

Zijn tweede amendement (amendement nr. 2, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/2) gaat over het voldoende wetenschappelijk aantonen van de meerwaarde van de bijzondere jacht, die geen generieke maatregel mag zijn.

Zijn derde amendement (amendement nr. 6, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/4) stelt voor in artikel 2 van het ontwerp de woorden "minstens vijfjaarlijks na advies van de Minaraad" te vervangen door de woorden "minstens vijfjaarlijks na advies van de Minaraad en een door de Vlaamse Regering aangesteld onderzoeksinstituut". Hij koos voor die formulering omdat hij niet heeft nagekeken of het INBO voorkomt in het Jachtdecreet.

Zijn vierde amendement (amendement nr. 7, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/4) strekt ertoe het derde lid van artikel 6 van het Jachtdecreet te schrappen omdat het niet nodig is voor het toelaten van specifieke bejaging.

Zijn vijfde amendement (amendement nr. 8, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/4) vraagt om digitale openbaarmaking. Maximale transparantie is ook in het belang van de jager, die niet gebaat is met een sfeer van geheimzinnigheid.

3. Tussenkomst van Lode Ceysens

De fractie van *Lode Ceysens* vindt de voorliggende wijziging belangrijk. Het gaat uiteindelijk om de reparatie van de bijzondere jacht, die voor CD&V een belangrijk instrument is. Het vernietigde artikel was nodig om zaaigoed en gewassen te beschermen zonder afbreuk te doen aan het streven naar een gunstige staat van instandhouding van de populatie.

Verder herinnert hij er collega Sanctorum-Vandevoorde aan dat de bijzondere bejaging ook ten bate is van het vliegverkeer, waarvoor diens absoluut verbod tijdens het broedseizoen niet zonder gevolgen zou blijven. De richtlijn staat duidelijk een afwijking toe als er geen andere bevredigende oplossing bestaat.

Hij vraagt zich af of de bijzondere jacht een generieke maatregel kan genoemd worden als men haar 24 uur van tevoren moet aankondigen bij de provinciale dienst van ANB. Bovendien zijn de lidstaten ertoe verplicht jaarlijks een verslag naar de Europese Commissie te zenden.

De voorgestelde wettelijke verankering van de advisering over openings- en sluitingsdata geeft volgens zijn fractie aanleiding tot een nieuwe, cyclische procedure met bijhorende werklust, terwijl dat net moet vermeden worden.

Als men de vervanging van “eendesoornten” beperkt tot “eenden- en ganzensoorten”, zal opnieuw een decreetwijziging nodig zijn als een andere waterwildsoort voor een soortgelijk probleem zorgt. Dat kan niet de bedoeling zijn.

De digitale openbaarmaking van jachtplannen bij decreet vastleggen, noemt hij ongebruikelijk. Zijn fractie heeft niets tegen digitalisering, want iedere eigenaar en gebruiker van het buitengebied moet weten of een perceel tot een jachtplan behoort, maar het gaat te ver om openbaar te maken wie waar jaagt.

Verder heeft hij de indruk dat Ingrid Lieten met haar veralgemening van de schriftelijke overeenkomst lokale polemieken tussen voor- en tegenstanders wil organiseren, terwijl veel eigenaars neutraal zijn en dus geen partij willen kiezen door een papier wel of niet te ondertekenen. CD&V vindt dan ook dat men het best blijft bij wat het ontwerp voorstelt op dit punt.

4. Tussenkomst van Lydia Peeters

Voor *Lydia Peeters* is het duidelijk dat het ontwerp het ontbreken van een decretale grondslag voor een aantal bepalingen in het Jachtadministratiebesluit repareert, evenals ook de bijzondere jacht na het genoemde arrest. Zij treedt de opmerkingen van collega Ceyssens over de amendementen en over de opportuniteit van het ontwerp bij.

Een probleem blijft voor haar wel de mogelijkheid van schriftelijke jachtrechten. Met artikel 4, eerste lid, van het ontwerp over het schriftelijk bewijs bij betwisting, heeft ze geen probleem, wel met het tweede lid, dat de Vlaamse Regering machtigt om “in bepaalde omstandigheden” – een zeer vage omschrijving – een schriftelijk bewijs te vragen, namelijk bij een aanpassing van of toevoeging aan het jachtplan. Zij herinnert aan de verdeeldheid van de Minaraad over dit punt, dat alleen Natuurpunt en Vogelbescherming Vlaanderen wilden behouden. De minister belooft de bezwaren van de tegenstanders in overweging te zullen nemen wanneer zich een wijziging van het Jachtadministratiebesluit voordoet, maar dat veel commissieleden blijven pleiten voor schriftelijke jachtrechten, baart haar enorm veel zorgen.

Jacht en wildbeheer horen bij goed natuurbeheer. Zij voorkomen niet alleen schade aan landbouwgewassen en verkeersveiligheidsproblemen, maar dragen ook bij tot fauna- en florabeheer. Het lid stelt echter vast dat heel wat mensen blijkbaar enige aversie tegen de jacht hebben. Zij leidt uit de brief van Vogelbescherming Vlaanderen af dat Vogelbescherming liever helemaal geen jacht wil. Volgens haar gaat men dat met schriftelijke jachtrechten in de hand werken. Het Vlaamse onroerend goed is immers fel versnipperd. Het eisen van schriftelijke jachtrechten zal ervoor zorgen dat op heel wat percelen feitelijk geen jacht meer kan plaatsvinden. Het lid vraagt daarom deze regeling te herzien, al heeft ze daartoe geen amendement ingediend. Zij gewaagt van een gemiste kans.

Het jachtrecht is gekoppeld aan het eigendomsrecht, dat beschermd wordt door artikel 544 BW en artikel 1 van het eerste aanvullend protocol bij het EVRM. Het kan alleen beknot worden mits duidelijke en goede motivering. Aan die voorwaarde wordt volgens haar niet voldaan. Ze vraagt bovendien respect voor het algemene verbintenisrecht, dat niet alleen schriftelijke maar nog vier andere bewijsmogelijkheden aanvaardt. De eigenaar van een perceel heeft het jachtrecht en kan dat overdragen, maar hij bepaalt zelf hoe.

5. Tussenkomst van Piet De Bruyn

Piet De Bruyn noemt de harmonisering en vereenvoudiging van de 17 uitvoeringsbesluiten bij het Jachtdecreet verdienstelijk. In wat voorligt, worden twee onvolmaaktheden weggewerkt, met name voor de bijzondere jacht en de geschreven bewijsvoering in een beperkt aantal gevallen. Hij onderstreept dat het ontwerp in de mogelijkheid voorziet maar niets oplegt. Wat precies moet gebeuren moet in een besluit van de Vlaamse Regering gespecificeerd worden. Hij stelt vast dat de Raad van State geen juridische bedenkingen op dat punt formuleert.

Daarnaast vindt hij de regeling ook maatschappelijk verdedigbaar. In de voorbereiding van de genoemde harmonisering werd ruim gediscussieerd over dit onderwerp op tal van fora. Het is niet de bedoeling dat een veralgemening van de schriftelijke bewijsvoering ertoe leidt dat 40 tot 50 percent van de huidige percelen niet langer bejaagbaar is. Hij noemt de beperking van het schriftelijk bewijs tot de gevallen van betwisting en uitbreiding van de jachtplannen dan ook wijs. De voorgestelde wijzigingen komen ook tegemoet aan de maatschappij die terecht transparantie verwacht van een activiteit als het jagen. Zij draagt bij tot het draagvlak van de jachtsport, in tegenstelling tot het krampachtig vasthouden aan voorrechten en tradities. Hij besluit dat het voorstel redelijk is.

Hoe er meer transparantie kan komen in de jachtplannen, moet in alle rust bekeken worden, zonder dat iedereen moet kunnen zien welke concrete persoon houder is van een jachtrecht, wel om na te gaan of op een bos of vallei een jachtrecht rust. Hij voorspelt dat men verbaasd zal vaststellen dat dit in heel veel gevallen werkelijk zo is, maar dan weet men dat op zijn minst. Het kan alleen maar bijdragen tot grotere bewustwording van alle gebruikers van het buitengebied. Zijn fractie zal het ontwerp dan ook goedkeuren.

6. Discussie

Ingrid Lieten stelt dat ze niet vraagt om identiteiten bekend te maken maar wel het jachtplan. In onze moderne tijd is het toch logisch dat men een website consulteert om na te gaan waar en wanneer er gejaagd gaat worden in de streek waar men woont of wil gaan wandelen, louter voor de veiligheid in de openbare ruimte en in opengestelde privégebieden. Zij dringt bij collega's Ceyskens en De Bruyn aan op moed om met de tijd mee te gaan en de minister te vragen om de plannen digitaal ter beschikking te stellen.

In antwoord op de stelling van Lode Ceyskens vindt zij het vanzelfsprekend dat bij de uitbreiding van de vermelde jacht op eendensoorten tot andere soorten een nieuw wetgevend initiatief nodig is, na een wetenschappelijk onderbouwd debat. Daarvoor moet men de deur niet nu al openzetten, terwijl men goed weet dat dan veel onbedoelde slachtoffers gaan vallen zonder dat men de jagers tot wat dan ook aanspoort.

Verder dacht zij dat Open Vld de grootste verdediger was van het eigendomsrecht, maar blijkbaar primeert daarop het jachtrecht. Dat is betreurenswaardig. Zelf stelt zij zich terughoudend op vanwege de bureaucratische consequenties van een uitbreiding van de schriftelijke overeenkomst en diende daarom geen amendement in, waarna de minister beloofde de dialoog voort te zetten, maar mevrouw Peeters wil integendeel een stap terugzetten. Daar kan mevrouw Lieten zich totaal niet in vinden.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde gruwet inderdaad van de jacht en kan niet begrijpen dat mensen plezier hebben in het afschieten van dieren. Voorts stelt hij ook vast dat de Lode Ceyskens blijkbaar al andere soorten in gedachten heeft

naast de momenteel voorzien jacht op eendensoorten en dat hij daarom de brede formule "andere waterwildsoorten" verkiest. Hij hoopt dat de N-VA dat onderdeel alvast niet zal goedkeuren.

Verder wil hij weten of de meerderheid, die transparantie genegen zegt te zijn, zich ertoe verbindt dat de minister door een besluit het voor eenieder mogelijk zal maken om digitaal na te gaan of een perceel al dan niet bejaagd wordt.

Welke argumenten zijn er tegen de amendementen pro wetenschappelijke onderbouwing, waarvan de noodzaak ook door de Minaraad en de SALV wordt benadrukt? Daarmee wordt toch geen uitspraak gedaan voor of tegen de jacht?

Welke zijn de consequenties van de kritische houding van mevrouw Peeters op haar stemgedrag?

Lydia Peeters is pleitbezorger van het eigendomsrecht, maar niet met de beperking daarvan door de voorgestelde schriftelijke bewijsvoering inzake jacht. Ze herhaalt haar eerdere argumentatie. Verder zal ze bij de stemming duidelijkheid verschaffen over haar probleem met het tweede lid van artikel 4.

Lode Ceysens beschouwt jacht niet als een sport maar als medebeheer van het buitengebied. De jager voorkomt schade aan landbouwgewassen en houdt populaties op het juiste niveau. Het everzwijn is een mooi voorbeeld. Op welke soorten gejaagd mag worden, regelt het Jachtopeningsbesluit en dat moet zo blijven.

Verder vindt hij er niets mis mee dat kaarten digitaal gemaakt worden, maar hij is er wel tegen dat iedereen om een schriftelijke overeenkomst wordt gevraagd, omdat dit mensen onder druk zal zetten met verdere afkalving van de jacht tot gevolg. Hij vermeldt de moeilijkheden bij percelen in onverdeeldheid en de angst voor brieven van Vogelbescherming Vlaanderen. Hij verwijst naar de uiteenzetting van Landelijk Vlaanderen over de manier waarop op het platteland overeenkomsten worden gesloten en op de juridische onderbouwing daarvan door mevrouw Peeters. Voor hem staat de veralgemening van de schriftelijke overeenkomst gelijk met het opdringen van een mening.

Piet De Bruyn verklaart dat het gebruik van "waterwildsoorten" geen vrijgeleide is om voortaan alle watervogels te bejagen. Dat is niet de bedoeling.

Hij ondersteunt zowel de digitalisering van de jachtplannen als hun consulteerbaarheid. Zijn fractie zou zeer graag hebben dat de minister dit in overleg met de sector weet te regelen.

De *minister* antwoordt dat wetenschappelijke onderbouwing tot de kernopdracht van het INBO en het ANB behoort. Extra decretale verankering is daarvoor niet nodig. Beslissingen worden genomen op basis van wat zij aanleveren.

Zij ontkent dat voortaan alle water- en trekvogels bedreigd zijn. In het Jachtopeningsbesluit en het Jachtvoorwaardenbesluit worden de voorwaarden bepaald. De beslissingen worden genomen door de Vlaamse Regering.

Wat in het ontwerp staat over het schriftelijk bewijs vormt een compromis tussen het pleidooi voor juridische duidelijkheid en de angst voor administratieve overlast en het verlies van jachtrechten. Er wordt niet zomaar voor alles een schriftelijk bewijs gevraagd, alleen bij overlapping en uitbreiding.

De digitalisering is aan de gang bij de arrondissementscommissarissen. Zij gaf de opdracht aan ANB om de verschillende plannen online bekend te maken, opdat

iedereen kan nagaan of jachtrechten gelden op een terrein, maar niet wie ze houdt. Dat zou immers een inbreuk zijn op de privacy. Wie toch meer informatie wenst, moet zich wenden tot de arrondissementcommissarissen.

Zij vat samen dat het ontwerp een vereenvoudiging is (en daardoor de transparantie bevordert), en tegelijk tegemoetkomt aan de vraag om overlast- en natuurschade te voorkomen en aan het natuurlijke evenwicht en de dierenbescherming. Er ligt volgens haar na uitgebreid overleg een goed evenwicht op tafel.

Ingrid Lieten vindt het belangrijk om de noodzaak van wetenschappelijke onderbouwing in het decreet op te nemen en dat ministers verplicht worden advies te vragen, zodat ze moeten motiveren waarom ze ervan afwijken. Ze houdt dan ook haar amendement aan. Verder informeert ze wanneer de plannen beschikbaar zullen zijn. Verbindt de minister zich formeel ertoe dat dit gebeurt?

De *minister* laat navragen wanneer het ANB klaar is en bezorgt het antwoord aan het parlement.

Hermes Sanctorum-Vandevoorde wordt gesterkt in zijn overtuiging over de noodzaak van een decretaal verankerde wetenschappelijke onderbouwing, door de reactie van de regering op de adviezen van de Minaraad en de SALV. Zij vindt met name dat een cyclische onderzoeksopdracht aanleiding geeft tot een cyclische procedure met bijhorende werklust en polarisering. Dat men wetenschappelijke fundering als een administratieve last beschouwt, zegt genoeg.

De minister noemt wat in het ontwerp staat over het schriftelijk bewijs een compromis, maar *Lydia Peeters* blijft het problematisch vinden dat het ook wordt gevraagd in de situatie waarin een perceel voor de eerste keer wordt ingekleurd en dus toegevoegd aan een jachtplan, zoals ze leest in het antwoord van de minister op de adviezen. Dat is een inperking van het eigendomsrecht van de eigenaar.

De *minister* verzekert haar dat het niet de bedoeling is dat voor elk jachtrecht een schriftelijk bewijs zal gevraagd worden. De aangehaalde situatie is een geval van uitbreiding, waarin door het ontwerp wordt voorzien.

Lydia Peeters heeft vertrouwen in de intenties van de minister maar de Vlaamse Regering krijgt met de woorden "in bepaalde omstandigheden" veel vrijheid. De debatten leerden haar dat heel veel mensen wel die intentie hebben.

Ingrid Lieten stelt vast dat mevrouw Peeters het ontwerp niet onverdeeld steunt. Dat biedt de andere commissieleden van de meerderheid eveneens de mogelijkheid wat voorligt, te verbeteren. Zij suggereert haar amendement over de transparantie te steunen.

Lode Ceysens denkt dat mevrouw Lieten de kans te baat wil nemen om de jacht te bemoeilijken, zo niet helemaal onmogelijk te maken. Dan heeft hij meer respect voor *Hermes Sanctorum-Vandevoorde*, die vlakaf zegt dat hij ervan gruwet.

III. Stemming

1. Artikelsgewijze stemming

Artikel 1

Artikel 1 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 2

Amendement nr. 6 voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde strekt ertoe de nood aan een wetenschappelijke onderbouwing voor een eventuele noodzaak van de jacht in het decreet vast te leggen. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 1 voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde strekt ertoe het in artikel 7 van de Vogelrichtlijn vermelde principiële verbod op jacht in het broedseizoen en tijdens de periode van de trek naar de nestplaatsen, in het decreet in te schrijven als een beperking van de mogelijkheid van de bijzondere jacht. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 2 voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde strekt ertoe om ook de bijzondere jacht op een soort enkel toe te staan indien de noodzaak hiervan wetenschappelijk voldoende kan worden aangetoond. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 3 voorgesteld door Ingrid Lieten en Rob Beenders strekt ertoe de Vlaamse Regering te verplichten om steeds het advies van de Minaraad en het INBO in te winnen bij de bepaling van de data van opening en sluiting van de jacht en dit voor elke categorie, soort, type of geslacht van wild en voor elke jachtwijze. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 2 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3

Artikel 3

Amendement nr. 7 voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde strekt ertoe de in het Jachtdecreet voorziene jacht op eendensoorten te schrappen. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 4 voorgesteld door Ingrid Lieten en Rob Beenders strekt ertoe de in het ontwerp van decreet voorziene uitbreiding van de jacht op 'eendensoorten' naar 'waterwildsoorten' te vervangen door de jacht op 'eenden- en ganzensoorten'. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 3 wordt aangenomen met 10 stemmen tegen 3

Artikel 4

Amendement nr. 5 voorgesteld door Ingrid Lieten en Rob Beenders strekt ertoe de jachtplannen digitaal en bijvoorbeeld via een website ter beschikking te stellen. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Amendement nr. 8 voorgesteld door Hermes Sanctorum-Vandevoorde strekt er ook toe de jachtplannen digitaal ter beschikking te stellen en voorziet tevens de mogelijkheid tot het opvragen van de gegevens over de zittende jager. Het amendement wordt verworpen met 10 stemmen tegen 3.

Artikel 4 wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding

Artikel 5 tot 13

De artikelen 5 tot 13 worden zonder opmerkingen aangenomen met 10 stemmen tegen 3.

2. Eindstemming

Het ontwerp van decreet houdende de wijziging van diverse bepalingen van het Jachtdecreet van 24 juli 1991 (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 344/1) wordt aangenomen met 9 stemmen tegen 3 bij 1 onthouding.

Tinne ROMBOUTS,
voorzitter

Lode CEYSSENS,
verslaggever

Gebruikte afkortingen

ANB	Agentschap voor Natuur en Bos
BW	Burgerlijk Wetboek
EVRM	Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden
INBO	Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek
Minaraad	Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen
SALV	Strategische Adviesraad voor Landbouw en Visserij